

Peregrinatione Sarmaticâ, lib. 1. Cui dedit nomen uoluit.
 Carminum, lib. 4. Vnde doctarum specimen.
 Amorum qui secundum 4. latera per, inferi, lib. 4. Scribere quæ nostræ fatalia.
 Panegyris duci Bauariæ, lib. 1. Italicas tentare lyras.
 De uita sancti Sebaldi, cap. 1. Regle stirpis soboles.
 e Germaniæ situm, lib. 1. Germaniam scripturus.
 Orationes uarias, lib. 1. Epistolas multas ad diuersos elegantis-
 simas metro & prosa adidit, ac diuersa epigrammata, & in cosmographia, cuius
 sciendissimus est, uaria scripsit, quæ posthac in lucem uentura cõsidimus, uult ad-
 huc annos ætatis habere quinq; & triginta, ac uaria scribit sub Maximiliano Rõm.
 rege.
 a Libellus impressus Argentorati in 8., 1534. & Ingolstadtij 1532.
 cum compendio de scribendis epistolis, quod & Basileæ & Tiguri cum alijs eius-
 dem argumenti opusculis excusum est. h c De rebus Germanicis opu-
 scula impressa.

CONRADVS Collin in primam & tertiam partem Thomæ; excusus Colonia, libe-
 ne meum, apud Quentel.

CONRADVS Clauserus cuius meus, uerbi diuini minister in agro Tigurino, tunc
 nis utraq; lingua doctus, Cornuti siue Phuruti commentarium de natura deo-
 rum gentium Latinitate donauit. Impressum Basileæ Græce & Latine in 8.
 1543. Transfert etiam cõmentarios quosdam in epistolas Pauli, & alia quædam.

CONRADVS de Ceisusen scripsit de schilinate.

CONRADVS Gelnertus Tigurinus, huius Bibliothecæ confarrinator (anno ætatis
 suæ uicesimo octauo, & anno salutis 1544.) de cuius usu multiplici, ac uniuerso
 hæc eluebrandi cõsilio copiose differitur in præfatione statim atque inter cete-
 ra, quod ne infimæ quidem notæ scriptores silentio transire proposuerim: nullus
 enim liber tam malus est quàm aliquando conducat aliqua ex parte, quod etiam Pl-
 nio uisum est. Nec incelebris extat præteritum, quandoq; uel stulti uel otiosi oppor-
 tunum sermonem fieri. Quis ignorat præstantissimum poetam ex Ennii stercore
 autum & se legi solium dictitaret. Hac ratione non nihil etiam de meipso ac meis
 scriptis dicere uolui. Læet enim, ut olim Aegyptus aut Megarensibus oraculis re-
 spendit, non tertio uel quarto, non deniq; duodecimo loco, censeri merear, aliquis
 saltem spero inter ita sub seclia locus cum tanta plebe scriptorũ mihi relinquetur,
 ne etiam infelix ista oraculi clausula, *deus qd dicitur, qd qd dicitur*, cum illis mihi com-
 munis fiat. Atqui nõ desit exemplis; Hieronymus, Genadius, Honorius,
 Sighebertus, & Iuan, Trithemius, sias ipsi lueubrationes catalogis scriptorum,
 quos ecclesiasticos uocant, inseruerunt, ultimo quidem illi loco, sic ratione tempo-
 rum ferente; mihi certe hunc locum literarum ordine necessarium destinat. Dignus
 Augustinus quoq; de uita sua & scriptis libros Confessionum & Retractionum
 adidit; & Cl. Galenus opusculum de libris proprijs, et alterum de ordine librorum
 suorum. Sed fortè melius erat tantos auctores à me taceri, & prima excusatione
 simpliciter contentum esse: ne quis illorum exempla tantillæ doctrinæ hominem
 inique prætereundere obijceret. Verum ne prolixius mihi immorari uidear, ac sine
 uerecundia de meipso loqui (pudor enim ingenuus orationem contrahit, in uere-
 cundia producit) nihil ulterius præfabor: ne initio quidem id facturum, si quousq; le-
 gentium intellecturos sperassem ipsam interdum ratiurnitatem uerecundæ mo-
 destiæ indicem, præfationis locum occupare. Præceptores igitur puero & ado-
 lescens in patria mihi contigere clarissimi uiri, OSWALDVS MYCONIUS,
 THEODORVS BIBLIANDER, PETRVS DASEPODIUS, IOANNES
 IACOBVS AMMIANVS gymnasij nostri scholarcha, & RODOLPHVS COL-
 LINVS. His doctoribus à primis rudimentis ad mediocrem utriusq; linguae co-
 gnitionem institutus sum, præcipue ab Ammiانو doctissimo uiro, qui me triens-
 nium